

Dosarul nr. 3ra-1108/22
2-20105866-01-3ra-21102022

Prima instanță: Judecătoria, sediul (jud: L.Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh. Mîra, A.Bostan, Gr.Dașchevici)

Î N C H E I E R E

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Olar împotriva Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă cu privire la contestarea actelor administrative defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Alexei Croitor în interesele apelantei Mariei Olar și s-a menținut hotărârea din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 26 august 2020, Olar Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă cu privire la contestarea actelor administrative defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în conformitate cu art.20 din Legea nr.105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj, beneficiază de dreptul și asigurarea de șomaj.

Reclamanta a menționat că, la data de 09 septembrie 2019, a depus către Direcția generală ocuparea forței de muncă mun.Chișinău o cerere privind înregistrarea cu statut de șomer, însă prin răspunsul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 09-579 din 09 iulie 2020, i-a fost refuzată înregistrarea cu statut de șomer.

Astfel, reclamanta a relevat că nefiind de acord cu răspunsul oferit de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, a depus o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 09-579 din 09 iulie 2020.

Reclamanta a invocat că prin decizia Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă din 03 august 2020, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamanta consideră refuzul nr.09-579 din 09 iulie 2020 și decizia nr.09-655 din 03 august 2020 ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, ca fiind ilegale.

Reclamanta a solicitat anularea refuzului Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr.09-579 din 09 iulie 2020, privind înregistrarea cu statut de șomer; anularea deciziei Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr.09-655 din 03 august 2020, privind respingerea cererii prealabile; obligarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă de a o înregistra cu statut de șomer (f.d.2).

Prin hotărârea din 18 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Maria Olar împotriva Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă privind anularea actului administrativ individual defavorabil - refuzul nr.09-579 din 09 iulie 2020 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă - decizia nr.09-655 din 03 august 2020; obligarea înregistrării reclamantei Maria Olar cu statut de șomer, ca neîntemeiată (f.d.110-116).

La data de 13 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a depus apel împreună cu motivarea împotriva hotărârii din 18 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea (f.d.120-124).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Mariei Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor împotriva hotărârii din 18 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Alexei Croitor în interesele apelantei Mariei Olar și s-a menținut hotărârea din 18 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (f.d.165-170).

În susținerea soluției enunțate, instanța de apel a invocat că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii este întemeiată și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

Făcând referire la art.21 din Legea nr.105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj, în redacția în vigoare la data emiterii actelor contestate, până la modificările introduse prin Legea nr.137 din 16 iulie 2020 pentru modificarea unor acte normative, instanța de apel a menționat că Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă a explicat apelantei Mariei Olar că este scoasă de la evidență pe motiv că nu s-a prezentat neîntemeiat la subdiviziunea teritorială, la care este înregistrată mai mult de 60 de zile calendaristice de la data ultimei vizite, ceea ce conform art. 21 alin. (4) din Legea nr. 105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj se sancționează în felul următor: persoanele scoase din evidență din motivele prevăzute la alin. (1) lit. f), g), l), m) și p) au dreptul să depună repetat cerere pentru înregistrarea statutului de șomer doar după expirarea a 6 luni de la data scoaterii lor din evidență.

Coroborând cadrul legal citat la circumstanțele speței, instanța de apel consideră că prima instanță a ajuns la o concluzie corectă despre legalitatea și temeinicia refuzului

Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă de a o înregistra repetat pe apelanta Olar Maria cu statut de șomer, deoarece la data emiterii refuzului nu a expirat termenul prevăzut.

La fel, instanța de apel a menționat că instanța de fond întemeiat a reținut că, legiuitorul a identificat în art.21 alin.(2) din Legea nr. 105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj că se consideră întemeiată neprezentarea la subdiviziunea teritorială mai mult de 60 de zile calendaristice, dacă aceasta a avut loc din următoarele motive: a) concediul medical, conform certificatului confirmativ; b) decesul rudelor de gradul I și II; c) situații de forță majoră.

Instanța de apel a relevat că, apelanta Maria Olar nu a prezentat nici autorității publice la etapa desfășurării activității administrative, nici instanței de judecată probe, care ar certifica întrunirea condițiilor prevăzute de art.21 alin.(2) din Legea nr. 105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj - concediul medical, conform certificatului confirmativ; decesul rudelor de gradul I și II; situații de forță majoră, pentru a motiva neprezentarea la subdiviziunea teritorială mai mult de 60 de zile calendaristice. Iar, restul cazurilor, care nu se încadrează în prevederile art.21 alin.(2) din Legea nr. 105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj se consideră – neprezentare neîntemeiată.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond just a concluzionat, că Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă legal și întemeiat a stabilit că neprezentarea Mariei Olar a fost neîntemeiată și a aplicat sancțiunea prevăzută de legiuitor. Iar, în circumstanțele în care Maria Olar a fost exclusă de la evidență și nu mai avea statutul de șomer în temeiul art.21 alin.(1) lit. g) din Legea nr. 105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj, aceasta putea înainta o cerere repetată abia la data de 13 august 2020.

De asemenea, instanța de apel a invocat că, în circumstanțele în care în urma efectuării controlului judecătoresc s-a stabilit netemeinicia pretenției apelantei Mariei Olar privind anularea actelor administrative, deoarece atât refuzul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr.09-579 din 09 iulie 2020, cât și decizia Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr.09-655 din 03 august 2020, sunt adoptate cu respectarea principiului legalității, actele contestate sunt legale în fond, fiind emise cu respectarea procedurii stabilite și de către un organ competent, instanța de apel consideră că prima instanța întemeiat a respins inclusiv și pretenția apelantei Mariei Olar privind obligarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă să înregistreze pe Maria Olar cu statut de șomer, întrucât pretenția respectivă este indisolubil legată de pretenția privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

La data de 18 iulie 2022, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a depus recurs împreună cu motivarea împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.173-175).

În susținerea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta a relevat motivele de fapt și de drept menționate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Suplimentar, recurenta a menționat că corespunde condițiilor față de statutul de șomer, prevăzute în Legea nr. 105 din 14 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj.

Reclamanta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea înaintată de Maria Olar.

La data de 24 octombrie 2022 în adresa intimatei Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă a fost expediată copia recursului depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 179).

Prin referințele depuse la 03 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice și la 04 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă a solicitat să fie declarat inadmisibil recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor (f.d. 184-194).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 12 iulie 2022 (f.d. 164;165-170).

La data de 18 iulie 2022, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a depus recurs împreună cu motivarea împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.173-175).

În condițiile enunțate, instanța de recurs conchide că, recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor a fost depus în termenul prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de

serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Aliona Miron